

Knjiga o živalih

Žiga X Gombač

Dedek in vnuk listata knjigo o živalih in se pomenkujeta, katera jima je najljubša. Vnuk navija za leva, geparda, morskega psa, medtem ko ima dedek raje štoklje in sinico, ki je pristala na verandi.

Predvajaj

Dedek in vnuk Jošt sta nekega poletnega večera prebirala knjigo o živalih. Sedela sta na verandi dedkove hiše, pila limonado in se čudila pisanemu živalskemu svetu.

»Jošt, katera žival ti je najbolj všeč?« je dedek vprašal vnuka.

»Lev, ker tako glasno rjove. In seveda zato, ker je kralj živali.«

»Aha,« je prikimal dedek.

»Pa gepard, ker je najhitrejši,« je hitel odgovarjat Jošt.

»Gepardi so res hitri,« je prikimal dedek.

»In sloni, ker so največji in najtežji in najmočnejši,« je našteval vnuk.

»Tudi sloni so zanimivi.«

»O, pa morski psi so mi všeč. Hitro plavajo, ostre zobe imajo in vsi se jih bojijo,« je rekel Jošt, ki je nato stekel po verandi in oponašal morskega psa.

»No, no, saj morski psi niso tako zelo strašni,« se je nasmehnil dedek. »Predvsem so zelo edinstveni in skrivnostni.«

»Katera živalica pa je najbolj všeč tebi?!« je zanimalo vnuka.

»Pa poglejmo,« je odgovoril dedek in pobrskal po knjigi.

»Tudi meni so zelo všeč sloni,« je rekel čez čas. »In sicer zato, ker so drug na drugega zelo navezani. Veš, sloni se imajo zelo zelo radi. Lahko bi rekla, da so kot družina. Drug za drugega vestno skrbijo in če se kateremu izmed njih kaj zgodi, mu ostali stojijo ob strani.«

»Aha,« je prikimal Jošt.

»Všeč so mi morski psi in delfini,« je nadaljeval dedek. »Si vedel, da delfini radi priskočijo na pomoč? Poglej, tukaj piše, da so delfini večkrat pomagali ljudem in jih rešili, če so se utapljali. Nihče ne ve, zakaj, ampak tako se je zgodilo.«

»Delfini so res prijazni,« se je strinjal deček.

»In všeč so mi štorclje,« je rekel dedek,

»Štorclje? Zakaj pa ne levi?«

»Tudi levi so mi všeč. A štorclje so mi še bolj,« je odgovoril dedek. »So ptice selivke, kar pomeni, da so izjemne letalke. Vsako leto preletijo več tisoč kilometrov. Si lahko predstavljaš, kako dolga pot je to? Všeč sta mi njihova vztrajnost in pogum. Pa še nekaj se mi dopade pri njih. Samička in samček, ki se zaljubita na selitvi, se poiščeta tudi v naših krajih, kjer si potem skupaj ustvarita gnezdo. Če to ni simpatično.«

»Prav zares,« se je strinjal Jošt. »Dedek, od živali se lahko naučimo veliko stvari.«

»Drži,« je rekel dedek. »Če si le dovolimo, da jih bolje spoznamo.«

»Poglej jo, siničko,« je vzkliknil Jošt in pokazal na drobno ptico, ki je pristala na robu verande.

»Tudi sinice so zanimive,« se je nasmehnil dedek.

»Res?«

»Sinice lahko navadiš, da ti jedo z roke,« je vnuku zaupal dedek. »Pozimi daš nekaj zrnja v hišico in nekaj na svojo dlan. Čez nekaj dni, ko te ptica spozna in se te navadi, pristane na tvoji dlani in si postreže.«

Jošt je pogledal zdaj dedka, zdaj sinico.

Čez čas je prikimal in komaj slišno šepnil: »Od živali se res lahko veliko naučimo. Če si le dovolimo, da se bolje spoznamo.«

Vir: <https://www.lahkonocnice.si/>